

богатъ, само ако има чистъ въздухъ, чиста храна и хигиенично жилище. Нѣма ли тѣзи основни условия, той не може да бжде здравъ. Истински здравиятъ човѣкъ е здравъ въ физическо, въ умствено и въ сърдечно отношение. За да бжде умствено здравъ, човѣкъ трѣбва да има устойчиви и положителни мисли, да не се безпокои за дребни нѣща. Нѣкой се безпокои отъ мисълта, че ще умре. Щомъ се безпокои отъ мисълта за смъртта, това показва, че той не знае, какво нѣщо е смърть.

Въ единъ отъ анекдотитѣ за Настрадаинъ Ходжа усмиватъ схващанията на нѣкои хора за смъртта и за онзи свѣтъ. Единъ день Настрадаинъ Ходжа отишълъ въ близката гора да сѣче дърва. Той се качилъ на едно дърво, стѣпилъ на единъ клонъ и започналъ да го сѣче. Въ това време единъ пѣтникъ видѣлъ Настрадаинъ Ходжа на дървото и му казалъ: Какво правишь тукъ? — Дърва рѣжа. — Знаешъ ли, че като отрѣжешъ клона, на който си стѣпилъ, ще паднешъ на земята? — Това не е твоя работа. Настрадаинъ Ходжа продължилъ работата си, но щомъ отсѣкълъ клона, заедно съ него и той падналъ на земята. — Чудно нѣщо! Точно така излѣзе, както каза пѣтникътъ. Щомъ знае, че ще падна отъ дървото, той ще знае, кога ще умра. Настрадаинъ Ходжа стигналъ пѣтника и му казалъ: Като знаешъ толкова много, я ми кажи, кога ще умра. — Следъ три дня. Настрадаинъ Ходжа отишълъ у дома си и